
SUKUSEURA **M**ECHELINUS

Suku-Uutiset

2/2012-2014

**LEO MECHELININ MUISTOKIVEN PALJASTUSTILAISUUS
LÖYTTYMÄELLÄ 23.5.2012**

Sakari Mecklin puhetta pitämässä.

Sakari Mecklin luovuttaa Sukuseura Mechelinuksen pöytästandaarit Löyttymäen kyläseuran sekä Janakkalan kunnanvaltuuston puheenjohtajille.

Eeva ja Olavi Maristo sekä Sakari ja Pirkko Mecklin Leo Mechelinin muistokiven edessä.

s. 4-5

Hyvät sukulaiset

Maailmalla on kuluvan vuoden aikana ollut monenlaista mylläkkää, ikävä kyllä monelta osin negatiivista. Sukuseuran toiminnassa on sen sijaan ollut rauhallinen vuosi, eräänlainen väli-vuosi sukukokousten välissä.

Jotakin on sentään tapahtunut. Sukumme maineikkaan edustajan, Leo Mechelinin kuolemasta tulee vuonna 2014 kuluneeksi 100 vuotta. Sukuneuvosto on asettanut toimikunnan valmistelemaan juhluvuoden tapahtumia. Toimikunnan jäseniä ovat Sakari Mecklin, Jukka-Pekka Mecklin ja Pentti Meklin. Tavoitteena on järjestää juhluvuoden aikana muutama valtakunnallisestikin huomionarvoinen tapahtuma. Tapahtumien järjestämiseen pyritään saamaan mukaan sellaisia tahoja, joiden toiminnassa Leo Mechelinillä on ollut merkittävä asema. Rahoitusta haetaan eräiltä kulttuurista ja historiaa tukevilta rahastoilta. Juhluvuoden aikana pyritään lisäksi julkaisemaan kirjoituksia eri lehdissä.

Kuluvan vuoden aikana Löylymäen kyläseura paljasti Leo Mechelinin muistoksi tyylikkään muistokiven Janakkalassa. Tapahtumasta on erillinen selostus toisaalla Suku-Uutisissa. Tietoomme on myös tullut, että eräät muutkin tahot suunnittelevat tapahtumia Leo Mechelinin juhluvuoden aikana.

Kun vuosijuhlan järjestämisestä aiheutuu taloudellisia vastuita, päätti sukuneuvosto rekisteröidä sukuseuran yhdistysrekisteriin. Seuran perustajajäseninä hakemukset allekirjoittivat sukuseuran pitkäaikaiset, aktiiviset puuhajäsenet Sakari Mecklin, Martti Mecklin ja Sylvi Tiuhonen. Sukuseuralla on nyt uudet säännöt, jotka sisältäen ovat pääosin alkuperäisten sääntöjen mukaiset. Säännöt löytyvät sukuseuran internet-sivulta. Sukuseuran rekisterinumero on 208.924.

Kuluvan vuoden aikana on myös painatettu sukuseuralle standaari, josta on erillinen ilmoitus näissä Suku-Uutisissa. Sukuseuralle on myös tulossa oma postimerkki, jossa on Leo Mechelinin kasvokuva, Postimerkin hankkimisesta tulevat aikanaan ohjeet sukuseuran internetsivulle.

Sukuseuran jäsenrekisterissä on tällä hetkellä toistasataa maksanutta jäsentä. Toivomuksena on, että jäsenmaksunsa maksaisivat vielä ne sukuseuralaiset, joilta jäsenmaksu on toistaisek-

si maksamatta. Suku-Uutiset pyritään lähettämään mahdollisimman usealle sähköpostin kautta. Tämä alentaa postituskustannuksia ja helpottaa muutenkin uutisten lähettämistä. Sukuneuvosto toivoo nämä Suku-Uutiset maapostilla saaneita ilmoittamaan sähköpostiosoitteensa jäsenrekisterin ylläpitäjälle (martti.mecklin@dnainternet.net), jos sähköpostiosoite on olemassa. Sukuneuvosto jatkaa koko ajan jäsenhankintaa ja toivoo myös, että jokainen jäsen osaltaan voisi kannustaa sukulaistaan liittymään jäseneksi.

Joulu on tulossa ja ainakin nyt merkit viittaavat talviseen Jouluuun. Viime vuonna järvi jäätynä ihan vuoden vaihteessa, nyt - toivottavasti pysyvä - jääpeite tuli heti joulukuun alussa.

Toivotan kaikille sukuseuran jäsenille oikein mukavaa joulun odotusta!

Pentti Meklin
puheenjohtaja

SUKUSEURAN PÖYTÄSTANDAARI ON TULLUT MYYNTIIN!

**Hinta 30,00 euroa + posti ja pakk.
Noin 2,15/kpl.**

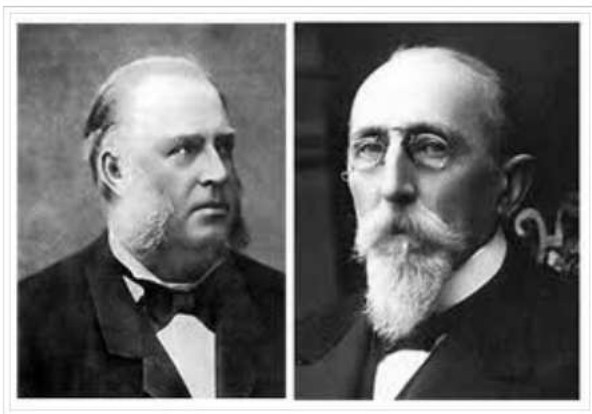
Standaari toimitetaan ilman tankoa ja jalustaa. Näitä myyvät erillisenä kirjakaupat, jotka myyvät eri valtioiden pöytälippujakin.

Sukuneuvosto jakaa pöytästandaareja myös ansioista. Silloin niihin kuuluvat tanko, jalusta ja nimilaatta.

Standaareja voi tilata Sakari Meckliniltä
os. Kyläkatu 5 B 8,
38200 Sastamala
GSM 050 543 1919
sakari.mecklin@suomi24.fi

Sukuseura Mechelinuksen kotisivut:
<http://www.mechelinus.fi>

Sukuseura Mechelinuksen Face Book-sivut:
www.facebook.com/pages/Sukuseura-Mechelinus

Yllä olevat kaksi miestä perustivat yhtiön, joka sai nimekseen Nokia Oy. Varmaan kumpikaan ei arvannut, miten laajaksi yhtiö aikojen saatossa kasvaisi. Oikean puoleinen herra on Leo Mechelin, jonka kotona Helsingissä vuonna 1871 yhtiö perustettiin. Leo oli tuolloin 23-vuotias. Vasemman puoleinen mies on nimeltään Knut Fredrik Idestam, joka oli vuotta vanhempi.

Kantaosakkeita merkittiin 175, joista Idestam omisti 100, Leo Mechelin 30, Cecilia Lindroos 8 ja Nuutajärven kartanon ja lasitehtaan omistaja Torsten Costiander 4. Torstenhan oli Leo Mechelin velipuoli ja lisäksi lanko, eli oli nainut Cecilia Lindroosin toisen tyttären! Muut neljä osakkeenomistajaa hallitsi 33 osaketta. Siis yli puolet Idestamin omistamien osakkeiden ulkopuolelta kuului Cecilia Lindroosin omaisuusmassaan. Lisäksi tulivat Cecilian henkilökohtaiset lainasaatavat yhtiöltä, sekä lisärahoitusta ajatellen Leo Mechelinin asema Yhdyspankissa. Nokia Oy:n liitettiin tuolloin myös Knut Fredrik Idestamin omistuksessa olevat kaksi puuhiomotehdasta.

Toinen perustaja oli Knut Fredrik Idestam, joka oli Leolle opiskeluajalta tuttu Helsingissä ollessaan. He asuivat peräti samassa huoneessa. Heistä tuli elinikäiset ystävät. Hän oli syntynyt 1838 Tyrnävällä, eli oli vuoden verran Leoa vanhempi. Hän oli filosofian maisteri ja vuorinsinööri. Idestam oli Suomessa Paperiteollisuuden pioneereja.

Enemmän tietoa hänestä saat oheisen linkin takaa. Linkit alla.

<http://www.akseli.tampere.fi/nokia/tehdas/idestam.htm>

http://fi.wikipedia.org/wiki/Fredrik_Idestam

Kuten jokainen arvaa, ei Nokia Oy aloittanut perustamisen jälkeen kännykän tekoa! Aikaa vierähti melkein 100 vuotta, ennenkuin kännykät tulivat yhtiön tuotantoon.

Yhtiö jatkoi ja kehitti paperin tuotantoa. Suomessa ei pelkästä puumassasta osattu tuolloin vielä valmistaa paperia, vaan raaka-aineena oli pääasiassa pellavalumppu. Paperi oli kallista ja sitä käytettiin äärimmäisen säästeliäästi.

[Fredrik Idestam](#) rakensi puuhiomon vuonna 1865 Nokialle. Ensimmäinen paperitehdas valmistui 1880. (Tiesitkö, että 1800-luvulla Maaningan Vihannankosken rannalla toimi paperitehdas, joka käytti raaka-aineena vain pellavalumppua!)

Lähdetiedot: Sakarin artikkeli sukukirjasta ja <http://fi.wikipedia.org/wiki/Hakukone>

Martti Mecklin

Suomalainen Wirallinen Lehti no 34, 21.3.1871:

Asetuksen mukaan ilmoitetaan täten että Nokian osakeyhtiön hallitukseen kuuluu Herra Vuorinsinööri Fredrik Idestam, joka, niinkuin yhtiön hoitaja, saa merkitä yhtiön nimen per procura, ynnä Herrat Lainopinkokelas Leopold Mechelin ja Pormestari Fredrik Brocopè niinkuin asiamiehet. Tampere, 6 p. Maaliskuuta 1871.

Sukukirjan painotalosta löytyi vielä **sukukirjoja**, jotka painotalo lahjoitti seuralle. Kirjan hinta on 40 euroa ja lähetyskustannukset kotiin noin 15 euroa. Kiinnostuneet ottakaa yhteyttä. **Martti Mecklin 040-0227 908**

Sähköposti- ja osoitteenmuutosasioissa sekä muissa jäsenasioissa voit ottaa yhteyttä Martti Meckliniin.

**Sakari Mecklin Leo Mechelinin
muistokiven paljastustilaisuudessa
Löyttymäellä 23.5.2012**

Hyvät ystävät!

Täällä sitä seisotaan Pirkon kanssa Löyttymäen koulun pihalla ja odotellaan juhlatilaisuuden alkua. Aurinko räkittää selkään ja Leppäkosken Puhallinorkesteri soittaa viihdemusiikkia. Täällä paljastetaan tänään Janakkalan kunnan ja Löyttymäen kyläseuran hankkima Senaattori Leo Mechelinin muistokivi. Onhan siinä rahallinen osuus meidän sukuseurallammekin. Tuossa se nyt seisoo graniittinen paasi mustan hupun alla.

Kutsu tänne on tullut jo aikoja sitten ja olen saanut valtuudet esittää täällä Sukuseura Mechelinuksen tervehdyksen. Tunnen jonkinlaisen ylpeyden kutittavan sisäkunnassani. Tuntuu, että arvokkuutta nyt tarvittaisiin.

Kyläläisiä saapuu paikalle hiljalleen, ehkä 150 henkeä, tummissa ja kansallispuvuissaan. Jorma Saarinen, joka on pääorganisaattori, kättelee kutsuvieraita ja vaihtaa tervehdyksiä siellä ja täällä. Odotellaan. Kello lähenee yhtä. Lehdistö ja valokuvaajat ovat asemissa...

Löyttymäen kylä on osa Janakkalan kuntaa, noin 26 km linnuntietä Janakkalan kirkolta Itäkaakkoon. Mutkaisia kyläteitä saattaa matkaa tulla nelisenkymmentä kilometriä. ”15 km Ryttylän asemalta.” Kylän asukasluku ei liene kovin suuri, mutta erittäin viireä ja tarmokas yhteisö se on. Lieneekö Leo Mechelinin henki vieläkin elävän näissä kyläläisissä?

Ruotsi-Suomen vallan aikana laaja metsäalue oli kruunun omistamaa liikamaata eli Mallinkaisten takamaata. Luhtialan ja Katisten kartanonherra Jonas af Enehjelm, jolla oli tiluksia ennestään noilla alueilla, ratsasteli 700-luvun loppupuolella vaimoineen useampana päivänä näillä korpimailla ja löysi kauniin mäen Saporlahden läheltä. Tälle mäelle hän päätti rakentaa kartanon torppineen. ”Kartanon nimi olkoon Löyttymäki!” Alueella oli jälkiä kolmesta torpasta, joista yksi oli vielä asuttu. 1793 oli takamaa Enehjelmin hallinnassa. Kesti kuitenkin vuosia ennenkuin Mäskelän takamaaksi nimetty alue tuli Isonjaon jälkeen laillisesti Enehjelmin omistukseen. Senaatti hyväksyi sen perintötilaksi vasta 1816...

Jahah! Juhlat taitavat alkaa, koska puhallinorkesteri soittaa Juhlamarssia! Eivät alkaneet. Jotain vielä odotellaan...

Löyttymäen kartanon rakentaminen lienee alkanut 1816 loppupuolella. 1828 kartano kuitenkin vaihtoi omistajaa. Ostajana oli kauppias Gottsman Helsingistä. 1834 luutnantti Erik Wilhelm Armfelt hankki tilan. Sitten 1839 Leo Mechelinin ”appi”, kauppaneuvos Johan Henrik Lindroos, jonka tyttären Alexandran Leo nai 1865. ”Appi” oli kuitenkin ehtinyt jo kuolla aikaisemmin. Hänen leskensä Cecilia Lindroos hallitsi kartanoa kuolemaansa asti vuoteen 1899, jonka jälkeen sitä hallitsivat Alexandra ja Leo Mechelin vuoteen 1907, jolloin luopuivat siitä. Jo Cecilian aikana vävy sai niskoilleen tilanhoitajan vastuun. Kartano paloi 1881, mutta se rakennettiin Leon toimesta uudelleen. Samalla rakennettiin uusi 60 lehmän navetta ja komea tiilinen, ”goottilaistyylinen” vilja-aitta, jonka pääty tänäänkin näkyi maantielle ohi ajaessamme.

Soittokunta soittaa uudelleen Juhlamarssin. No nyt taitavat juhlat alkaa!

Kansallispuvuiset airueet asettuvat paaden molemmin puolin. Aurinko porottaa selkään. Lopulta viimeisetkin kutsuvieraat saapuvat. Eduskunnan joukkue on vartin myöhässä! Eduskunnan toinen varapuhemies Anssi Joutsenlahti, eduskunnan pääsihteeri Seppo Tiitinen, valtiopäiväneuvos Esko Helle, kansanedustaja Kalle Jokinen ja autonkuljettaja ovat osanneet perille. Tervetulleiksi meidät toivottaa Janakkalan kunnan valtuuston puheenjohtaja Esa Silvennoinen kiittäen lyhyessä puheessaan Löyttymäen kyläseuraa, joka on halunnut nostaa Leo Mechelinin esiin historian hämärästä ja hänen ansionsa Suomen perustuslain kirjoittamisesta 1905 Löyttymäessä. Lopuksi hän kertoo kunnan päättäneen nimittää tämän edessämme olevan kentän Leo Mechelinin kentäksi. Entisen kansakoulun piha.

Orkesteri puhkuu helteestä huolimatta ”Terve Suomi maan”!

Jorma Saarinen, filosofian tohtori ja tilaisuuden organisaattori kertoilee muistokiven hankinnasta. Kivipaasi on vaaleaa graniittia ja lähtöisin samasta louhoksesta, josta ovat lähtöisin myös Eduskuntatalon rakentamiseen 1931 käytetyt graniittilohkareet. Paaden sileä etusivu ku-

vaa Mechelinin kykyä saada neuvottelemalla aikaan kompromisseja, terävä laki hänen tahtoaan kansallisten oikeuksien ajamiseen ja graniitin kovuus hänen jämakkyyttään pyrkimyksissään. Paaden on työstänyt E.J. Kaila Hämeenlinnasta. Jorma Saarinen osoittaa kiittävät sanansa hankkeen rahoittajille yksityisille kyläläisille, yrityksille, jopa sukuseura Mechelinukselle. Olemme muka todenneet: ” Leo Mechelinin kuolemasta tulee 2014 kuluneeksi 100 vuotta. Miten juhlistamme sitä?” Hänen mukaansa tämä tilaisuus on ”lähtölaukaus” vuotta 2014 varten. Alunperin keskustelimme kuitenkin vain muistolaatasta viljamakasiinin senälle.

Jorma Saarinen kertoo kartanon rahoittaman koulutalon rakentamisesta ja Leo Mechelinin huolenpidosta siitä, että koululla oli asianmukaiset opetusvälineet, taidetta ja kirjoja. Leo Mechelin oli ollut hyvin kohtelias kaikkia kyläläisiä kohtaan. Kerrotaan hänen kylällä kulkiesaan tervehtineen lapsiakin lakkiaan kohteliaasti nostaen.

Selviää samalla, miksi Eduskunnan joukkue on täällä. Muistokiven paljastuspäiväksi on valittu keskiviikko 23.5. Minuakin on hieman ihmetyttänyt päivän valinta. Ensimmäinen vaaleilla valittu eduskunta on kokoontunut ensimmäisen kerran 23.5.1907 ja siitä on nyt kulunut 105 vuotta!

Puhujapöntön taaksen asettuu nyt Eduskunnan varapuhemies Anssi Joutsenlahti. Hänen tehtävänä on pitää muistokiven paljastuspuhe. Hyvin ovat hänet prepanneet. Leo Mechelinin historia on hanskassa. Meillehän se on tuttua. Enimmäkseen Anssi keskittyy Leon valtiolliseen toimintaan. Airuet paaden sivuilla hikoilevat. Nuorin käy valkoiseksi, mutta pysyy urhoollisesti paikallaan. Tumma vaate hulmahtaa pois ja paadessa lukee:

1905 SENAATTORI LEO MECHELIN
LAATI SUOMELLE PERUSTUSLAIN
KARTANOSSAAN LÖYTTYMÄELLÄ
LÖYTTYMÄEN KYLÄSEURA

Soittokunta töräyttää komean, Kilpisen säveltämän Fanfaarin!

Nyt on sitten minun vuoroni esittää terveistemme. Kiitän saamastani kunnian ja kerron sukuseurastamme ja siitä, ettei nimemme Mechelinus johdu Leo Mechelinistä itsestään vaan hänen esi-isästään, joka otti nimekseen Meche-

linus Mäkkylän sijasta. Mechelinus valittiin sukuseuramme nimeksi, koska suvussamme ei ole yhtään haaraa, jonka sukunimi olisi Mechelinus ja koska se oli ”kantamuoto” nykyisille nimillemme. Selvittelen myös, että sukujuuret johtavat Löyttymäen ”naapuriin” Karhin kylään, Lars Thomassonin taloon, josta lähti poika Jacob Larsson Helsinkiin asettuen Mäkkylän Henrikin taloon Mäkkylän kylässä töihin. Otti vaimokseen Henrikin tyttären Vallborgin. Poikia syntyi kaksi, jotka ottivat sukunimikseen Mechelinus. On myös selvinnyt, että Mäkkylän kylä on alunperin ollut Meckeley.

En voi olla kehumatta Leo Mechelinin monipuolista toimintaa, joka aina tähtäsi Suomen oikeutetun aseman ajamiseen, ollen ensimmäinen ”Suomibrändin” rakentaja. Hän oli tunnustettu, jos kiistelykin valtiomies. Herätän kysymyksen, miksi Leo Mechelin on unohdettu? Miksi hän ei ole aikalaistensa tavoin päässyt kansakunnan kaapin päälle, vaan joutunut pikemminkin sen taakse? Olisiko jo aika tuoda esille nykypolville hänen kiistämättömät ansionsa? Tämä tilaisuus voisi olla lähtölaukaus sille.

Lopuksi kiitän Janakkalan kuntaa ja Löyttymäen Kyläseuraa muistokiven aikaansaamisesta ja myös tästä juhlatilaisuudesta. Luovutan myös Sukuseura Mechelinuksen pöytästandaarit nrot 2 ja 3 Janakkalan kunnan ja Löyttymäen Kyläseuran edustajille.

Kyläläisten tervehdyksen esittää Raili Ojala kirjoittamansa runon muodossa ”... Leo Mechelin astuu ulos raameistaan suoraruhtisena, jotenkin totisena, aina heikot, sorretut huomioon ottaen, hän hattuaan nostaa. ... Aika ei ole unohdannut sitä väkevää voimaa, jonka hänen sydämensä on kestäväksi karkaissut.”

Aurinko porottaa. Hämäläisten laulun jälkeen airueet pääsevät vilvoittelemaan ja muutkin kahville soittokunnan viihdemusiikin saattelemana.

Golf-klubille on katettu lohikeitto kahveineen VIP-kutsuvieraille. Jostakin syystä mekin, Pirkko ja minäkin olemme saaneet kutsun. Miellyttävä tilaisuus kaiken kaikkiaan. Oli aika lähteä etsimään kotimatkan alkupäätä. Viljamakasiinilaattoineen vilahtaa ohiajaessamme.

Sakari Mecklin

ORAVANNAHKAAN TAKAISIN!

Jos Suomi eroaa EU:sta ja samalla rahaliitosta, otamme Suomen Pankin alustavan selvityksen mukaan rahayksiköksi vanhan perinteisen oravannahkan. Sehän oli tavallaan ensimmäinen rahayksikkö Suomessa.

Meidän on hyvä varautua muutokseen ja opetella uudet rahojen nimikkeet!

Suomen kielessä sana raha merkitsee alunperin turkista, lähinnä oravannahkaa. Etymologisesti = (oikeaa tarkoittava sana), viittaa kuivaan, rahisevaan turkikseen. Onko tästä jäänyt nykypäiviin asti sanonta ”onko sinulla kahisevaa”? Turkikset ovat olleet esihistoriallisena aikana merkittäviä vaihdon välineitä Suomessa ja laajalti Pohjois-Euroopassa.

Oravannahka oli rahajärjestelmän perusyksikkö. Kun oravannahkoja oli nipussa 10 kpl, sen nimi oli **Tikkuri**. Turkisten iso kauppapaikka oli Tikkurila, jonne kokoontui sekä myyjät että ostajat. Siitä sai paikkakunta nimensä.

Kiihtelys on myös vanha suomalainen oravannahkojen kaupassa ja verotuksessa käytetty määrän yksikkö eli 40 oravannahan nippu. Vanha turkialue Kiihtelysvaara on saanut siitä nimensä. Kiihtelys koostuu neljästä **tikkurista**. Kiihtelysvaara lähellä Venäjän rajaa oli hyvää oravan metsästysaluetta. Kunnan vaakunassa on neljä oravannahkaa

Turkisten metsästys on ollut tärkeä elinkeino suomalaisille ja orava on ollut tärkeimpiä turkiseläimiä. Paljon turkiksia myytiin ulkomaillekin ja vastineeksi hankittiin muun muassa arvometalleja, suolaa ja aseita.

Taitava oravamies sai hyvänä oravavuonna 10-15 oravaa päivässä. Niinpä lehmän hankinta ahkeralta metsämieheltä vaati runsaan viikon uurastuksen, sillä yksi lehmä maksoi noin 100 oravannahkaa.

Martti Mecklin

SUKUSEURAN JÄSENMAKSU

Jäsenmaksu on 10 euroa/vuosi tai 30 euroa toimintakausi 2012 – 2014. Merkitse viestikenttään kenen jäsenmaksusta on kyse ja miltä vuosilta.

Seuran pankkiyhteys:

Sukuseura Mechelinus

FI03 4787 4020 01837

**HUOM! ORAVANNAHAT EIVÄT
KELPAA JÄSENMAKSUNA!**

Uusimaa no 7, 21.1.1910

– **Markkinat.** Eilen olleilla markkinoilla oli kaupustelijoita jos jonkinparvaisia. Eipä taineet kaupat sentään oikein käydä sillä ostajapiiri ei ollut runsas. Wäkeä kyllä wetelehti torilla, mutta se oli sitä tawallista markkinain elämään kuuluwaa yleisöä.

Turkikset oliwat erinomaisen korkeissa hinnoissa. Ketunnahoista tarjottiin aina 55 mk. asti ja orawannahoista 75 à p. Humalaisia oli jokunen liikkeellä ja jokunen poliisin hoiwassa.

Wiipuri no 92, 22.4.1896

Mutta luonnontuotteilla on toinenkin hankaluus: niitä ei woi jakaa aina sikäli kuin kaupanteossa tarwis waatii. Niillä ei ole sitä ominaisuutta, että pienellä osalla olisi suhteellisesti sama arwo kuin kokonaisella. Niinhän esim. orawannahalla on semmoiseen arwo, mutta jos se jaetaan kahteen tai useampaan osaan, niin niillä ei ole juuri mitään arwoa lainkaan.

Luonnontuotteilla on siis rahana hyvinkin hankalia puolia ja senpätähden, kun kauppa alkoi wilkastua ja warallisuus kohota, ihmiset hylkäsiwätkin niiden käyttämisen: metalliraha tuli sijaan.

Pohjalainen no 124, 20.10.1896:

Kuolleet äänestävät.

Tämä sängen merkillinen tapaus sanotaan tapahtuneen viime syyskuun 21 p:nä Kalajoen kunnalliskokouksessa, jossa kyytirättäri A.S. Mecklin esiintyi kuolleen Iwan Mitrofanoffin vuosia sitten antamalla waltakirjalla. Asiasta kyllä huomautettiin, waan kokouksen warapuheenjohtaja apteekkari Hedman otti sen täydestä, koska ei ollut muka wirallista todistusta siitä että Mitrofanoff oli kuollut. Waikka useasta sanomalehdestä olikin jo luettu ilmoitus kuolemasta ei se ollut tietysti "wirallinen".

Tämä tapaus on omiansa osoittamaan kuinka "wiralliseksi" asiat muuttuu Kalajoella. Eipä auttanut asiaan sittenkään, tappio tuli äänestyksessä.

Hauska nähdä wieläkö sama waltakirja esiintyy samalla henkilöllä, ja onko kukaan wastustaja silloin warustettuna "wirallisella" todistuksella.

Joku.

Työ no 74, 7.7.1906

Koska puuseppä J. Huittari on karannut luotani jättäen niinhysin vuokra- kun ruokavelkansa maksamatta, niin katson velvollisuudekseni ilmoittaa ettei kukaan ottaisi häntä asumaan luoksensa ennenkuin on käynyt suorittamassa asiansa allekirjoittaneen kanssa. Uuraassa 5 p. Heinäk. 1906

Tilda Mäcklin

Työ no 77, 14.7.1906

Työ-lehden lauantain numerossa oli ilmoitus että puuseppä J. Huittari on karannut Tilda Mäcklinin luonta sekä jättänyt vuokra- ynnä ruokavelkansa maksamatta. Tuo uutinen on kokonaan perätön, taikka on hän sitten rakastunut minuun niin, ettei voisi minusta millään tavalla erota, ja koettaa vaikka tuollakin tavalla pysyttää minua luonaan.

J. Huittari.

Keski-Savo no 92, 19.8.1905

Kujeellinen kirje

on saapunut Rantasalmen Työväenyhdistyksen lukutuvalle. Kirje oli awonainen ja päällekirjoitus "**risusta rissuun, kirjaimesta kirjaimeen**" kuului: herra akitaatori Tawit Meklin – Sisältö oli seuraawa:

Rantasalmella Eloku 14 19

"Aki taatori T. Meklin

pyytän hyvän tahtoisuutessaani että kät korjaamassa neb huonen owet pihti pielet jotka sunnuntaita wasten yllä särit ja teit yö rau hattomuten käy heti muoton jätän asian yleisen syt täjän haltun."

Yllä olewaan jungerrukseen en minä nimenomistajana muuta woi wastata, enkä tiedä, mikä sunnuntainen on kysymyksessä. Sen tiedän että makasin rauhassa viime sunnuntaita wasten yöllä. Samalla huomautan tämmöiselle raukkamaiselle kirjeen lähettäjälle, että Dawid Mecklin ei kuljeskele ilman nimeä, eikä salaisen nimen warjossa; missä on mies siinä on nimi.

Rantasalmi 15 p. Elokuuta 1905.

Muurari David Mecklin.

Työ no 78, 17.7.1906

Koska puuseppä J. Huittari on viime lauantai "Työ"-lehdessä N:o 77 ilmoittanut perättömäksi sen ilmoituksen, joka koski hänen ruoka- ja vuokravelkaansa, saan täten näiden todistajien luvala toteennäyttää että ilmoitus on oikea. Todistajat ovat: J. Tobiasson, S. Häggberg, y.m. Jos tarvis vaatii. Mitä Herra J. Huittari ilmoituksen loppuosassa mainitsee rakkaudesta, pyydän että hän tarkemmin selvittää sen asian, Uuraassa, 16 p. Heinäkuuta 1906.

Tilda Mäcklin (Lehtola)

Wanhat sanomalehdet osoitteessa:

<http://digi.kansalliskirjasto.fi/index.html>

Kuka kummiksi

Kummius tuntuu arkipäiväiseltä asialta. Sitä on vähän tutkittu, vaikka tietoja on hyvin saatavilla. Sukukirjoissa on vähän tietoja kummiudesta, joissakin ei ollenkaan.

Kummius on vaihdellut eri aikoina ja eri paikoissa on ollut erilaisia käytäntöjä. Kummius on ollut kunniatehtävä. Kirkollisessa mielessä kummi on ollut kristillisen kasvatuksen tukija.

Tehtävät

Aikoinaan kummin kuului toimittaa lapsi kasteelle. Pappi oli usein pitkien matkojen takana. Usein vanhemmat, ainakaan äiti ei ollut mukana. Äiti saattoi olla vielä uupunut eikä häntä ollut kirkotettu eli hän oli ajan käsityksen mukaan saastainen. Kirkottaminen tuli toimittaa 40 vuorokauden sisällä synnytyksestä. Lapsi tuli kastaa 8 vuorokauden sisällä. Rippikirjojen mukaan se ei kuitenkaan aina onnistunut. Kummin tehtävänä oli osaltaan kristillisyyteen kasvattaminen ja tytön siveellisyydestä huolehtiminen. Tehtäviin kuului myös orpojen ja köyhien kummilasten hoivaaminen ja heidän huoltamiseensa osallistuminen.

Myös kirkkolaki sääтели kummiutta. Kummiiksi pääsi, jos kuului kirkkoon ja oli suorittanut rippikoulun. Kummilla piti olla kristilliset taidot ja korkea moraalit. Kummit eivät saaneet olla rikoksesta tuomittuja, edes viinakeitosta.

Kaste

1700-luvulla kastaminen tapahtui kirkossa. Kotikaste lisääntyi 1800-luvulla. Rikkaat järjestivät perhejuhlan. Sijaiskummi saattoi olla pois-aolevan kummin tilalla. Monesti lapset olivat heikkoja ja hänelle annettiin hätäkaste, joka vahvistettiin myöhemmin.

Kirkkolaki määräsi, että kastettujenluetteloon oli merkittävä lapsi, vanhemmat ja kummit.

Lukumäärä

Kummien lukumäärä on vaihdellut ajallisesti ja paikallisesti. Yleisimmin on kaksi kummiä, mies ja nainen. Säätyläisillä on kummeja ollut enemmän, samoin kuin perheen vanhemmilla lapsilla. Aron Mechelin, s. 1815, sai kuusi kummiä; suutari Ahlström, maalari Rosenwahl, David Tiihonen, madam Rosenwahl, Margareetta Dahlgren ja Eva Pietiläinen.

Kummien valinta

Kummeiksi valittiin sukulaisia ja naapureita, usein kummeilla oli sama ammatti, sama sääty. Sylikummiksi valittiin äskettäin synnyttänyt nainen, joka imetti vauvaa kastematalla.

Kummien toistuvuus oli yleistä, samat henkilöt pyydettiin perheen usealle lapselle kummiksi. Myös isällä ja pojalla yli sukupolvien saattoi olla sama tuttu kummina. Josef Mechelinin kolmelletoista lapselle valittiin kummit naapureista (sukukirjan taulu 174).

Perheet valitsivat toisensa ristikkäiskummeiksi. Usein kummeina oli sukulaisia, jotka vielä asuivat lähellä, heidän kanssaan oltiin muutenkin tekemisissä ja varakkuustaso oli sama. Myös isovanhempia on käytetty kummeina. Henrik Mechelinin s. 1728, kummeiksi valittiin isän veli Johan ja isän äiti Anna Barnovia.

Kummien merkitys

Kummeilla oli myös rituaalista, henkistä sukulaisuutta. Kylään muuttajalla, uudella tulokkaalla kummiksi pyytäminen oli ensimmäinen kontakti yhteisöön. Myöhemmin oltiin enemmänkin tekemisissä kummien kanssa, lainattiin viljaa, autettiin töissä, pyydettiin ja annettiin taloudellista apua.

Kummisuhteet

Kummeiksi valittiin henkilöitä, joiden kanssa oltiin muutenkin tekemisissä. Kummit olivat läheltä, ei ollut aikaa etsiskellä, eikä pyydetty etukäteen, olivat samalta kylältä. Joinakin aikoina rippikirjaan merkittiin kummien sosiaalinen asema.

Kummeina oli kolmasosa sukulaisia, neljäkymmentä prosenttia naapureita ja ystäviä, sosiaalinen asema ratkaisi kuudella prosentilla. Tilanekohtaisia ja tuntemattomia kummeja oli viidesosa. Tuntemattomia pyydettiin kummeiksi, kun sattuivat olemaan sopivasti paikalla, pappin luona muilla asioilla tai seurakunnan väkeä kuten suntio tai pappilan neidit.

Äskettäin kastettiin Ruotsin prinsessa Estelle. Hän sai viisi kummiä. Äidin veljen, naapurivaltioiden, Tanskan, Norjan ja Hollannin kuninkaallisia sekä isän siskon.

Sylvi Tiihonen

VUODEN 2012 MERKKIPÄIVIÄ

85-VUOTTA

Tellervo Jokinen 9.2. Taulu 324

Alpo Mäcklin 13.12. Taulu 454

80-VUOTTA

Jouko Tuhkanen 29.3. Taulu 317 (Huom 2)

Esa Merviö 1.6. Taulu 39

Hilkka Merviö 27.6. Taulu 39

75-VUOTTA

Eeva Maristo 15.5. Taulu 402

Leila Riihimaa 3.8. Taulu 24 (Huom 1)

Pertti Mecklin 6.9. Taulu 298

Pirkko Mecklin 28.9. Taulu 139

Terttu Seppi 3.10. Taulu 123a

Anja Mecklin 11.11. Taulu 81

70-VUOTTA

Martta Savolainen 9.2. Taulu 178

Niilo Savolainen 9.2. Taulu 183

Tellervo Meklin 29.4. Taulu 230

Jouni Mecklin 2.6. Taulu 142

Aili Kortelainen 23.12. Taulu 570

60-VUOTTA

Raija Forsell 11.3. Taulu 241

Pekka Mäklin 22.3. Taulu 560

Jukka-Pekka Mecklin 29.9. Taulu 111

50-VUOTTA

Hannu Mäklin 30.8. Taulu 448

Huom 1= Henkilön tiedot löytyvät Henna Mecklinin tekemästä lisätutkimuksesta: Sukukirjan lisäosa ”Jacob Mecklinin jälkeläisten Karjalan kierros”

Huom 2= Henkilön tiedot löytyvät Jouko Tuhkasen tekemästä lisätutkimuksesta

Tellervon päivillä

Joroisissa 29.4.2012 täytti Tellervo Meklin 70 vuotta. Tellervo on syntynyt Leppävirralla ja Kuopion ja Siilinjärven jälkeen muuttanut Joroisiin. Päivänsankarista enemmän kerrottu sukukirjan taulussa 230.

Kuvassa sukulaisia oikealta Pauli Mecklin Hauholta, Tuula Merjola-Partanen Kuopiosta, Maija Pulkkanen Leppävirralla, päivänsankari Tellervo ja Uno Mecklin Leppävirralla.

Takarivissä Anja Mecklin ja Sylvi Tiihonen.

Koitar no 116, 14.10.1905

J.W. Meklin'in Kellosepänliikkeessä

löytyy suuri valikoima tarkkakäyntisiä **tasku-**, **seinä-** ja **herätyskelloja** kultaisia ja hopeaisia **naistenkelloja**. **Maito-** ja **Lämpömittaria**, suuri varasto hyviä ja huonoja **silmälasia**, **kultasormuksia** y.m.

HUOM!

Työ tehdään taatusti ja kohtuullisella hinnalla.

Liikkeeni on Antti Vanhalan kivitalossa. Telef. N:o 20.

SUKUNEUVOSTO 2011 – 2014

Puheenjohtaja

Pentti Meklin
Hevossaarentie 103, 34300 Kuru
050-5642595
pentti.meklin@kotipoint.fi

Varapuheenjohtaja

Pertti Mäcklin
Ranuantie 107A, 95200 Simo
pertti.macklin@pp.inet.fi

Jäsenet:

Martti Mecklin
Heinäkatu 15, 70820 Kuopio
martti.mecklin@dnainternet.net

Henna Mecklin
Tuomolantie 11 B 14, 26820 Rauma
henna.mecklin@nettikirje.fi

Sihteeri

Jukka-Pekka Mecklin
Keskussairaalan tie 19, 40630 Jyväskylä
jukka-pekka.mecklin@ksshp.fi

Varajäsenet:

Heikki Mäcklin
Päivölantie 12 A 3, 03250 Ojakkala
heikki.macklin@alma360.fi

Hannamari Mecklin
Yliopistonkatu 19 A 43, 40100 Jyväskylä
hmecklin@gmail.fi

Rahastonhoitaja

Miikka Meklin
Rakuniitynrinne 4 F 7, 01690 Vantaa
miikka.meklin@kolumbus.fi

*Heikki, Jukka-Pekka, Pentti, Martti, Pertti,
Hannamari ja Henna*

**SUKUNEUVOSTO TOIVOTTAÄ LÄMMINTÄ JOULUMIELTÄ
JA ONNEA VUODELLE 2013!**